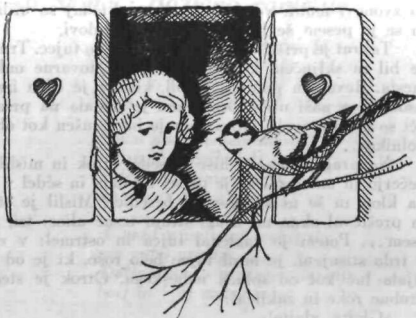

Radivoj Rehar: Naša ptička.

Priletela drobna ptica,
drobna ptica je sinica
in na okno naše séla,
pesem to nam je zapela:

»Sneg pobelil je planine,
ravna polja in doline,
vsepovsod hudobno kima
trdosrčna starka zima.

V varni izbi vi sedíte,
k topli peči se tiščite,
sámo rečna drobna ptička
nima toplega kotička.

S tečno pitate se hrano
vsak večer in jutro rano,
samo uboga pevka mlada
mrè od mraza in od glada.

*Okno svetlo mi odprite,
k sebi v izbo me spustite,
o toplo svoje zavetišče,
mrvic dajte mi prgišče!*

*Vdano z vami bom živela,
lepe bom vam pesmi pela,
skakala in frfotala,
z deco vašo se igrala.»*

*In uslišali smo ptičko,
drobno ptičico siničko;
z nami srečna zdaj igra se
in nam krajša zimske čase.*

Fr. Rojec: Gospodov dan.

Mladinska igra v enem dejanju.

(Nadaljevanje.)

Sedmi prizor.

Kakor prej in berač.

Berač (star s sivo brado, stopi zunaj pred okno, potrka nanje in gleda v sobo): Kje pa je kdo? Zakaj se nihče ne oglasi? Zakaj se pa skrivate? Slišal sem tu notri govorjenje, drugje je pa vse tiho in mirno po hišah. Alo, prikaži se mi, kdor je tu doma! Če ne, pobijem šipe in zlezem skozi okno noter!

Jožko (naglo vstane izza postelje, skoči k oknu in ga odpre na eni strani): Mož, kdo pa ste, kaj pa rogovilite?

Berač: Kdo sem? Berač sem, in kaj hoče berač, to tudi veš. Daj mi kaj vbogajme, če imaš kaj; ali pa pokliči kakega odrastlega, da mi postreže z malim darom!

Jožko: Ni nobenega odrastlega zdaj doma. Oče in mati sta šla v cerkev, doma je pa le še moja sestra Minka, ki je bolna. Dati vam ne moreva ničesar, ker ničesar nimava.

Minka (vstane in sede na posteljo).

Berač: Kje so pa ljudje iz drugih hiš, ker so vse zaprte, tihe in zapuščene?

Jožko: V cerkvi so pri maši; saj je danes nedelja. Ali ne veste tega?

Berač: Tako?! Nedelja je danes. Seveda, meniš so vsi dnevi enaki in jih ne štejem. Hodim pa kar naprej od vasi do vasi, iz kraja v kraj. Nabral pa nisem danes še nič,